

NØDRÅB:

ÅBENT BREV TIL NOVO NORDISK, INGER STØJBERG, ØVRIGE REGERING OG ALLE,
DER HAR INTERESSE I SAMFUNDET OG DETS UD-AFVIKLING AF
VELFÆRDSSAMFUNDET

Jeg vil starte med sidste nyt i min søsters tragiske sag og overskriften kunne lyde:

Syg borger tvinges i endnu en arbejdsprøvning, denne gang med Taxa (pga. forværring af tilstanden).

Min søster [redacted] klarede 3 dage inden hun kollapsede. Jobcenteret udtalte herefter, at arbejdsprøvningen ikke havde været længe nok til at man kunne udtale sig om hendes arbejdsevne. Socialrådgiveren fra Espelunden, hvor min søster var i arbejdsprøvning kommer med en nedsættende udtalelse om min søster, som hun aldrig nogensinde har set eller talt med. (da jeg konfronterede hende med dette, fik jeg et langt brev fyldt med undskyldninger og bortforklaringer) Kommunen ønsker ikke at tro på min søsters 2 af hinanden uafhængige psykiatere, der samstemmende bekræfter, at hun er kronisk syg samt at alle behandlingsmuligheder er udtømte. De vil hellere tro på deres egen (inhabile) lægekonsulent, som udokumenteret kan udtale, at han ikke anser alle behandlingsmuligheder for udtømte, uden at kunne definere, hvad han tænker på. Det gør, på min opfordring Beskæftigelsesankenævnets lægekonsulent, idet hun fremkommer med 3 ubrugelige behandlingsforslag, hvoraf de 2 første iflg. min søsters egne psykiatere direkte er livsfarlige (selv i moderat dosis), mens det 3. forslag – indlæggelse er utopisk i dagens Danmark. Min søster havde forsøgt dette, men blev sendt hjem igen.

Min søsters psykiater skriver bl.a.:

”Man må anse det for en glidebane, at Kommunens psykiater stiller betingelser for behandling, idet dette altid er op til en konkret vurdering og ikke udelukkende kan baseres på eksisterende guidelines eller referenceprogrammer.”

”Undertegnede har i sin behandling af patienten taget de individuelle hensyn i valg af præparater, som er nødvendige og jeg kan ikke pege på, at man kan gøre yderligere.

Det er således min faste opfattelse, at patienten er lidende af en kronisk depression, som ikke kan afhjælpes gennem hverken medikamentel eller anden behandling og det mener jeg, at man i kommunen må stole på er rigtig” (MEN DET ER VIST FOR DYRT FOR EN KASSETÆNKENDE KOMMUNE AT STOLE PÅ?)

Tilbage til kronologien.

Jeg er søster til [redacted] og har i de sidste 8 år været vidne til hendes triste deroute fysisk, psykisk, socialt og erhvervsmæssigt. [redacted] lider af angst, depression, søvnløshed, diabetes, har taget 35 kg på pga. af bivirkninger fra medicinen, er slidt i hele bevægeapparatet efter at have haft hårdt fysisk arbejde i over 30 år.

[redacted] har i løbet af det sidste år været indlagt 3 gange pga. af selvmordsforsøg, som startede, da kommunen stoppede hendes sygedagpenge og dermed oveni i sygdommen ødelagde hendes økonomiske grundlag. Det er ligesom en dobbelt straf for [redacted], der altid har sat en ære i at klare sig og sine.

Jeg har- indtil nu forgæves - forsøgt at hjælpe min søster med at navigere i såvel det offentlige som private, labyrintiske, kafkaske kaos, hvilket har været og fortsat er et helvede.

Vi konfronteres med ureflekteret, korrump systemtænkning, hvor relevante oplysninger til belysning af sagen bliver tilbageholdt overfor såvel praktiserende psykiater, som kommunens egen udefra købte lægekonsulent. Dette medførte at sidstnævnte indstiller til ny arbejdsprøvning uden at have læst, hvor katastrofal den sidste var for min søsters helbred, idet den konkluderede, at hun max. kunne arbejde 4-5 timer om ugen.

I jobcenteret møder vi travle, kassetænkende og ofte uprofessionelle sagsbehandlere, som ikke er til for borgeren, og hvis sagsbehandling er præget af, at arbejdsmarkedspolitik efterhånden er afløst af socialpolitik.

Hvorfor mon der bliver flere førtidspensionister?

Kunne en forklaring være, at såvel det private som offentlige systematisk, men ikke med vilje, nedbryder psykisk syge pga . økonomisk nænsomhed?

██████ tidligere arbejdsplads Novo Nordisk, skriver i brochuren "Mere end almindelig hensyntagen" om det RUMMELIGE ARBEJDSMARKED FOR PSYKISK SÅRBARE og eksempler på inklusion, som blev præsenteret på det psykiske topmøde oktober 2010:

"At medarbejdernes velbefindende er esentiel for virksomhedens drift, hvorfor virksomhedens opmærksomhed og støtte kan ses som en fælles investering".

"Medarbejderen betragtes som virksomhedens vigtigste ressource, hvorfor virksomheden gør meget for at få medarbejdere, der har ting at slås med, på ret køl igen".

"I en stor virksomhed som Novo(4000 medarbejdere i Bagsværd) har man mulighed for rolleskift afhængig af, hvad medarbejderen selv har lyst til" samt "...at i en stor virksomhed har man et bredt spektrum af arbejdsopgaver".

"Det er vigtigt i rette tid at slå bremsen i." "Nu stopper vi. IKKE flere nattevagter(ja det står med stort). Nu tager vi en slapper".

Det drejer sig om at:"fjerne medarbejdere fra omgivelser, der kan virke stressende."

Novos bedriftslæge Keld Johansen(KJ) anbefalede min søster at komme på daghold "(hvilket ikke skete).

KJ skriver : "██████ er en mangeårig medarbejder i insulinpåfyldningsafdelingen Bagsværd, som indenfor det sidste års tid har haft tiltagende problemer med panikangst og depression, som ikke er foreneligt med 3-holdsskift".

I stedet for at forsøge at omplacere [redacted] talte Novo dage og timer og [redacted] blev, ”jobtruet i henhold til 120-dages reglen”.

Bestemmelsen stammer fra det offentlige, hvor man for længst har afskaffet den igen(1999), som værende umoderne og ude af trit med moderne ledelsesstil. Reglen signalerer kynisme og manglende, menneskelig indsigt ved alvorlig sygdom.

Yderligere blev der ikke som anbefalet af KJ arrangeret justerings/opfølgningssamtale, og [redacted] kolleger blev ikke - som anbefalet af KJ orienteret om hendes tilstand, hvilket medførte, at [redacted] blev mobbet.

Panikanfaldene og søvnløsheden blev forværret – nu suppleret med depression, forhøjet blodtryk øget vægt samt alkoholproblemer.

I lange perioder var der ingen arbejdsleder på natholdet, som kun tage hånd om en sårbar medarbejder, som enhver kunne se var helt ude i tovene og som havde taget mere end 30 kg. på pga. bivirkninger fra medicin.(som efter min mening ikke har medført nogen bedring, men det er en helt anden diskussion værd).

[redacted] har svært ved at sige fra og lod sig udnytte – yderligere forværret af, at hun havde en fyring hængende over hovedet. Ofte var der kun 2 på natholdet, hvor der minimum skulle være 4. [redacted] knoklede, og det var ikke befordrende for en i forvejen udbrændt person.

Men der var hjælp at hente. Det skal retfærdigvis bemærkes, at Novo bevilgede [redacted] 3 timer hos deres egen psykoterapeut, som rådede [redacted] til at hive i en elastik om håndledet, hver gang hun fik det dårligt.

Jeg undrer mig stadig over, at Novo Nordisk ikke viste mere rettidig omhu overfor min søster og fulgte bedriftslægens anvisninger samt levede op til deres postulerede ansvar.

Jeg kontaktede derfor Novos direktion, og blev kontaktet af deres selvbestaltede ombudsmand(det kaldte han sig, som svarer:

”I denne periode 2007-08(altså før lige før finanskrisen indtraf) var der mange steder i produktionsområdet indskrænkninger som følge af jobbortfald, og en særlig ordning JTC(job transfer center) var i kraft for at sikre jobtilbud til berørte medarbejdere. Disse forhold var med til at begrænse mulighederne for at tilbyde særlige ordninger incl. jobprøvnings for medarbejdere på tværs af Product Supply”.

Min søster er ikke noget enkeltstående tilfælde. Torben Ankerdal(TA) tillidsmand i 3 F, Mølleaaen kan oplyse, at en tidligere trofast medarbejder efter 17 år blev fyret 2 dage før, hun blev bevilget fleksjob af kommunen. Dette kan læses i 3 F's fagblad d. 29/8.2008 :”Kræftsyg snydt for fleksjob”. TA skriver :”Novo koncernen er stor, men alligevel føler jeg, at deres personalepolitik og miljøpolitik ikke sikrer deres personale, når først uheldet er ude” samt”... at mange skuffet måtte forlade virksomheden selv efter rigtig mange års ansættelse og veludført arbejde”.

Desuden stillede jeg ombudsmanden følgende spørgsmål:

Er det ikke muligt i en kortere periode at operere med lidt mindre lønsomhed og lidt mere nænsomhed, da jeg også i Børsen kunne læse at tidligere topchefer fik op til 24 mill. i aftrædelsesgodtgørelse?

Synes du Novo/I lever op til jeres samfundsmæssige ansvar – og/eller lever I mere op til Milton Friedmans tese om, at du skal passe din forretning, så må samfundet klare resten ?

Hvordan har Novo det med deres tidligere direktør, nu formand for det af regeringen nedsatte råd for samfundsansvar, direktør Mads Øvlisen, i P 1 3/12. 2010 i samtale med Poul Friis udtalte: ”Det nytter ikke noget, at der er dobbelte standarder, hvor man gør et hjemme, men noget andet ude”.

Burde Novo ikke som en velestimeret virksomhed gå foran og være et godt eksempel for andre.jf. Novo Nordisk fonden, ” som bl.a. har til formål at yde støtte til humanitære og sociale formål med det sigte at forbedre menneskers helbred og velfærd”? Det skal bemærkes, at [redacted] støtter Novo, nu hvor hun lider af diabetes og er afhængig af deres medicin.

Kære Novo I gjorde så lidt og ødelagde så meget og overlader nu regningen og den videre jagt til jobcenteret.

Mon I vil have [redacted] i virksomhedspraktik?

Svar er det ligeledes ikke muligt at få fra Lyngby Taarbæk kommune, som stoppede [redacted] sygedagpenge for 1 1/2 år siden med den fornævnte begrundelse, at alle behandlingsmuligheder ikke anses for udtømte.

Kommunen ønsker ikke at modtage de af mig indhentede erklæringer fra hendes psykiatere, da de nok selv skal indhente de oplysninger, de har brug for. Jeg må derfor sende disse erklæringer til borgmesteren, som blot udtaler vi følger lovgivningen.

Samtidig ønsker borgmesteren ikke at svare på, hvorfor kommunen overtræder § 7 a, om borgerens retssikkerhed? (Svaret kunne være, at det er omkostningsfrit og billigere at bryde loven, og ifølge 3 F sker det ofte.)

I det hele taget har det været umuligt at få svar fra kommunen, og jeg fik først aktindsigt efter mange rykkere og flere måneders ventetid. Kommunen har forsøgt at holde mig udenfor som partsrepræsentant, hvilket er vigtigt, da min søster pga. bivirkninger fra medicin husker meget dårligt.

Det er også umuligt at få svar på, hvorfor lov om Officialprincippet ikke overholdes, og hvorfor der selekteres i oplysninger alt efter hvem kommunen henvender sig til og hvorfor kommunen trods min anbefaling ikke ønskede udtalelse fra min søsters faste psykiater, som var vendt tilbage til jobbet efter længere tids sygdom og som er den, der kender min søster bedst.

Hverken kommunen eller Beskæftigelsesankenævnet har ønsket at svare på:

Hvorfor tager I ikke afgørelse fra Helsingør Byret 9/9.2009, nr. BS1-1288/2008 til efterretning, som oplyser, at HVIS BORGEREN ER FOR SYG TIL FLEKSJOB, KAN BORGEREN IKKE OGSÅ SAMTIDIG VÆRE FOR RASK TIL FØRTIDSPENSION, DA DISSE 2 LOVE ARBEJDER SAMMEN? I stedet for at fjerne det stress og pres fra min søster [redacted], gør jagten på hende og andre syge den i forvejen fortvivlede situation værre og borgeren endnu mindre arbejdsmarkedsparat.

Hvad er årsagen til, at min søster skal jages ud i endnu en nedbrydende arbejdsprøvning under fængselslignende forhold i Espelunden og uden løn i modsætning til de indsatte, når hun ikke har fået det bedre – fordi det kræver lovgivningen. Borgeren er fanget i et spind, spundet af staten og tilstanden er at sammenligne med Catch 22.

Den første arbejdsprøvning forværrede tilstanden, og konkluderede - udover at [redacted] max. kunne arbejde 4-5 timer om ugen, at hun havde brug for massiv behandling, hvilket ikke er muligt i dagens Danmark

Kommunen gav i øvrigt [redacted] afslag på psykologhjælp samt at komme på Stolpegården, som blev forslået af deres eget købet firma TeamAktiv, hvis [redacted] overhovedet skulle have en chance for at blive mere arbejdsmarkedsparat.

Kommunens lægekonsulent skriver ved hver forespørgsel det samme, at: "en skånsom tilknytning til arbejdsmarked formentlig vil være gavnlig" uden trods henvendelse at begrunde, hvilken tilknytning han tænker på.

[redacted] psykiater udtaler, at det desværre – sådan som loven er skruet sammen, er nødvendigt med en ny arbejdsprøvning, så [redacted] endnu en gang kan vise kommunen, at hun ikke magter et arbejde. Hvor mange gange skal [redacted] i arbejdsprøvning inden der træffes en afgørelse?

Paradokset i alt dette er tillige, at rigsrevisionen for nylig har konstateret, at det ikke har nogen effekt for de svageste borgere at komme i arbejdsprøvning. (men det har effekt for kommunekassen og de private firmaer.)

I Poul Friis udsendelse på P 1 fredag d. 26. maj d.å. talte jeg med Ole Hartling (tidl. Formand for etisk råd) vedr. lægekonsulentens rolle. Han er fra egen praksis er bekendt med problematikken, at stærkt syge, som borgerens egen læge ved aldrig kommer i arbejde - i det kommunale system er underlagt den herskende struktur på området, hvilket var hans svar.

[redacted] bliver således konfronteret med det ene nederlag efter det andet og blev desperat over ikke at kunne lave selv det mest simple arbejde, hvilket ikke mindst gik udover hendes søn, som hun ellers hidtil havde været en eksemplarisk mor for. Sønnike fik massive skole- og adfærdsproblemer og blev forælder for sin egen mor 8 år gammel.

Kan kommunen/lægekonsulenten oplyse, hvilket arbejde man regner med min søster kan bestride, [redacted] som ikke engang magter at holde sit eget hjem og pakke flyttekasser ud?

Jeg vil anklage jobcente (overordnet regeringen) og Novo Nordisk for at have været stærkt medvirkende til at forværre [redacted] tilstand.

Hvorfor skal min søster/andre udsættes for mange inkompetente, uudannede sagsbehandlere, som hver gang skal have sagen forklaret på ny og ikke har begreb om psykisk sygdom, men blot mener hun skal tabe sig og tage sig sammen?

Hvorfor forsøger jobcenter konstant at negligere mig som [redacted] besidder [redacted] husker dårligt og kan ikke koncentrere sig), undlader at give mig besked, opdateret aktindsigt og til [redacted] bl.a. har udtalt: "Du kan jo ikke have din søster med til arbejdsprøvning"?

Hvorfor modtager vi ikke skriftlige afslag/råd og vejledning, behandlingsforslag?

Hvorfor har udtalelse fra kommunens lægekonsulent, som har set [redacted] 1 gang, mere betydning end [redacted] 2 psykiatere, der har kendt hende i 7 år ([redacted] har haft 2 psykiatere, pga. den enes langvarige sygdom), og begge oplyser uafhængig af hinanden, at [redacted] er kronisk syg og optimalt behandlet? Kommunen ville ikke indhente disse oplysninger, det gjorde jeg.

Jeg tilbød kommunen erklæringer fra de 2 psykiatere, men de ville selv indhente de oplysninger, de havde brug for.

Hvorfor?

Jeg tror desværre cheføkonom Jacob Mchangama fra Cepos har ret, når han i Berlingske d. 23/12.10 skriver:

"De formodede svageste grupper, som velfærdsstaten er skabt for at beskytte, er ofte dem der bliver bundet hårdest op af velfærdsstatens sikkerhedsnet. Ifølge flere eksperter fratages mange danskere sociale ydelser på baggrund af vage formodninger fra kommunernes side. Mange af disse sager ville givetvis kunne vindes ved domstolene. Men da de vedrører ressourcetsvage personer, er der sjældent overskud til at føre sagen så langt, hvorfor kommunerne har et yderligere incitament til at tage lempeligt på retssikkerhed."

Og kære Inger Støjberg, regering, ansvarlige politikere, hvad gør I for at hjælpe borgere, der er kommet i klemme i systemet?

Min søster er således for syg til fleksjob, men for rask til pension?

I vasker hænderne og henviser til og mener, det er kommunernes ansvar at tage sig af de ledige og mennesker på sygedagpenge samtidig med at I tvinger kommunerne til kassetænkning, da I holder dem i et økonomisk jerngreb – eller tager jeg fejl?

Hvad mener De fru Støjberg om professor Kirsten Ketchers (ekspert i sygedagpenge) forslag om at afgørelser om førtidspension skal overtages af staten, da kommunerne hverken har viden eller ressourcer til opgaven???

Hvad gør I for at bryde den sociale arv og hjælpe de udstødte jf. Anders Fogh Rasmussen udtalelse om, at det skal være muligt at bevæge sig fra at være bistandsklient til at blive bankdirektør?

Mon ikke der er blevet flere bankrøvere?

Hvilken form for støtte og forebyggelse og hvor mange ressourcer har I stillet til rådighed mht. at forebygge/hjælpe borgere tilbage til et arbejdsmarked, som ikke er der?

Er og vil vi fortsat være passive vidner til det såkaldte velfærdssamfunds APARTHEID overfor ressourcetsvage borgere?

Bør vi med et vist overskud ikke gribe i egen barm og spørge os selv om, hvor vigtig var det at muliggøre nye samtalekøkkener, hvor solidarisk samtale forstummede, og hvor endnu flere fattige samtidig blev bispist af suppekøkkener og henvist til en ensom, kummerlig tilværelse?

Er gavmildhed afløst af grådighed?

Jeg vil ikke tro det, jeg vælger "naivt" at tro, det beror på uvidenhed?

Vi skal spare og bidrage til samfundet efter bedste evne, det er jeg enig i, men hvem er vi?
Hvem er solidarisk med hvem?

Trænger vi ikke til et opgør med rettighedstyranniet samt indse, at fordi det ikke betaler sig at være syg – bliver man ikke rask ?

Psykisk sårbare er, i dagens Danmark, jaget vildt for jobcentrene.

Giv mig eksempler på virksomheder, der ønsker at ansætte disse skrøbelige mennesker et par timer om ugen?

I politikere er med jeres ASOCIALE politik medvirkende til at gøre sårbare endnu mere syge, og jeg har svært ved at høre på Lars Løkke med flere, når han mener vi har et samfund, der tager sig af de svage.

Hvad er det for en sammenhængskraft I taler om og hvad er det for et samfund vi giver videre til næste generation?

I undskylder nedskæringer for de svage med finanskrisen, men har vi råd til at behandle vores medmennesker så dårligt?

Kommunen har store udgifter til min søsters søn, som siden han var 8 år, har været vidne til sin mors fortsatte deroute. Vi andre der elsker [redacted] og har set hendes deroute har indtil nu forgæves forsøgt at hjælpe og råbe ansvarlige myndigheder op – uden held.

Er min søster mindre værd end de mennesker, der kan arbejde ?

Er velfærd efterhånden kun for de velstillede?

Hvordan stemmer ovennævnte overens med, at Inger Støjberg har udtalt, at de syge ikke må jagtes?

Venlig hilsen [redacted]
[redacted]
[redacted]

Jeg kan selvfølgelig dokumentere alt, hvad jeg har skrevet og stiller gerne op til en samtale.

Ligeledes er I velkomne til at redigere/omskrive, da jeg ved, jeg har en tendens til at brede mig for meget.

Min søster er indforstået med det skrevne og giver gerne fuldmagt til at I må bringe det videre.